

δίδων εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας ἐπέστρεψεν εἰς Βενετίαν τὸ 1578 ἔτος. Τότε δὲ ἡ Ἑνετικὴ Κυβέρνησις, θέλουσα νὰ κολακεύσῃ τὸ φιλότιμον τῶν ὑπηκόων τῆς Γραικῶν τὸν ἐδέχθη μετὰ μεγάλης τιμῆς, ἀναγνωρίσασα αὐτὸν Ἀρχιεπίσκοπον. Τούτου ἕνεκα, ἐμεσίτευσε διὰ τοῦ πρέσβειῶς τῆς (Bailo) παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριάρχῃ Ἰερεμῖα, γράψαντι εἰς τὸν Γαβριὴλ Σεβῆρον νὰ μεταβῆ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν του, καὶ ἀρνηθέντος τούτου νὰ ὑπακούσῃ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ ἐν τῇ μεγίστῃ πτωχείᾳ τῆς ἐπαρχίας, καὶ ὅτι δὲν ἠδύνατο ν' ἀφήσῃ τὸ ἐν Βενετίᾳ ποιμνίον του ὅπερ τὸν ὑπεραγάπη. Ὁ δὲ Πατριάρχης ἐνδίδων εἰς τὴν μεσολάβησιν ταύτην ἐξέδωκε Συνοδικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς μεταφέρτετο εἰς Βενετίαν ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Φιλαδελφίας, καὶ πρὸς ἐνδειξιν ἀγάπης πρὸς τὸν Γαβριὴλ τὸν ἐψήφισεν *Ἐπίτροπον καὶ Ἐξάρχον τοῦ Πατριαρχείου ἐν Βενετίᾳ*. Διατρυθῆναι δὲ παρὰ τῆς Ἑνετικῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπισκεφθῆ τὰς ἐν Δαλματίᾳ Ἀνατολικὰς ἐκκλησίας, καὶ ἀσθενήσας ἐν τῇ νήσῳ Λεσίγη (Lesina), ἀπεβίωσε τὴν 21 Ὀκτωβρίου, 1616 ἡτοι τὸ 75 ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ τὸ 38 τῆς Ἀρχιερωσύνης του, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς ὄλους τοῦ ποιμνίου του, οἵτινες

τὸν ἐθρήνισαν ἐκ βάθους καρδίας, ἐνθυμούμενοι μάλιστα ὅτι ἕνεκα τῆς πρὸς αὐτοὺς μεγάλης ἀγάπης ἀπέβριψε τὴν πρότασιν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου νὰ δεχθῆ τὸν Πατριαρχικὸν Ἔθρονον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Παρελθόντων δὲ τριῶν ἐτῶν τοῦ θανάτου του ἔγινε κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου του, μετακομισθέντος ἐν πομπῇ εἰς Βενετίαν, καὶ ἐνταφιασθέντος ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐχαιρετικαίως ὑπόληψιν ἀρίστου Θεολόγου μόνος ὁ Μαργούνιος, ἀπὸ ζηλοτυπίαν κινούμενος, ἔγραψε κατ' αὐτοῦ ἕνα ἐλαττώσῃ τὴν ὑπόληψιν του. Ζῶντος αὐτοῦ ἐξεδόθησαν δύο ποιήματά του, καὶ ἕτερον μετὰ τὸν θάνατόν του. Ἄφρισε δὲ διάφορα χειρόγραφα εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 27, 32, καὶ 55.

ΓΑΒΡΙΗΛΟΠΟΥΛΟΣ (Νικόλαος). Ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Ζακυνθῷ, ὅπου ἐχειροτονήθη ἱερεὺς περὶ τὰ τέλη τῆς 12' ἑκατονταετηρίδος. Συνέταξε τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Γερασίμου. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 167.

ΓΑΛΑΤΙΑΝΟΣ (Ματθαῖος). Ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ, περὶ τὰ τέλη τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος, ὅπου ἐχειροτονήθη ἱερομόναχος. Μεταβὰς εἰς Βενετίαν ὠνομάσθη ἑφημέριος τοῦ